

ת"פ 35439/12/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בקריית גת

19 יולי 2022

ת"פ 35439-12-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כב' הסגנית נשיא נגה שמואלי-מאיר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חני שנפ המאשימה

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד נתן מלסה - נוכח הנאשם

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. כפי הנטען בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועדים הרלוונטיים לכתב האישום הנאשם והגב' א' (להלן: "המתלוננת"), היו בני זוג נשואים מזה 22 שנים. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום המתוקן התגוררו הנאשם והמתלוננת בדירה באשקלון (להלן: "הדירה").
2. ג' (להלן: "ג'"), ק' (להלן: "ק'"), והקטינה ל.ב. (ילידת 2005), הינן בנותיהם המשותפות של הנאשם והמתלוננת.
3. כפי הנטען בעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 02.10.2020 בסמוך לשעה 21:00 בדירה, לאחר ארוחת חג, שב הנאשם לדירה ונשכב בסלון, שעה שהמתלוננת, הבנות וקרובי משפחה נוספים ישבו במרפסת הדירה.
4. בהמשך למתואר לעיל, נכנסה ק' לסלון הדירה ובינה ובין הנאשם התגלע ויכוח, במהלכו תקף הנאשם את ק' בכך שסטר לה על לחיה השמאלית, ובמהלך התקיפה הדפה ק' את הנאשם על מנת להרחיקו ממנה.

עמוד 1

5. מיד ובהמשך, נכנסו לסלון המתלוננת, הבת ג' ואחי אמה של המתלוננת והרחיקו את הנאשם מק'. במעמד זה תקף הנאשם את המתלוננת בכך שבעט בה.

6. כמו כן נטען, כי כשלושה חודשים עובר לאוקטובר 2020, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך לשעה 02:00, בחדר השינה בדירה, דרש הנאשם מהמתלוננת לקיים עמו יחסי אישות. המתלוננת סירבה לבקשתו וקמה מהמיטה, ובמעמד זה תקף הנאשם את המתלוננת בכך שאחז בידה הימנית וסובב אותה.

7. בהמשך לכך, למחרת היום, בשעה שאינה ידועה במדויק למאשימה אך בשעות הצהריים, שכבה המתלוננת במיטתה בחדר השינה שבדירה, או אז נכנס הנאשם לדירה ודרש מהמתלוננת לצאת מחדר השינה וזו סירבה. במעמד זה הנאשם סגר את דלת חדר השינה ותקף את המתלוננת בכך שדחף אותה. מיד ובסמוך, שמעה ג' את ההתרחסות בחדר השינה, פתחה את הדלת והנאשם הסיט את ידו ממנה.

8. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל ועל יסוד הודאתו זו, הורשע בשתי עבירות של תקיפה סתם - בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

9. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו שיבחן את שאלת ביטול הרשעתו. לאחר קבלת התסקירים חזרה בה ההגנה מבקשתה להורות על ביטול ההרשעה וכל צד טען לעונש כראות עיניו.

10. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה תסקירים. בגוף התסקירים, עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. שירות המבחן התקשה לבוא בהמלצה לביטול הרשעת הנאשם בשל התייחסותו הבעייתית של הנאשם לביצוע העבירות וקשייו המשמעותיים להכיר בהתנהגותו האלימה. משכך, המליץ השירות להסתפק בעניינו של הנאשם בענישה צופה פני עתיד שתחדד עבורו את גבולות החוק. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש, שאליהם אתייחס בהמשך.

11. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות אשר התקבלה ביום 06.07.2022, עולה כי הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במגבלות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

12. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ועל חומרת מעשיו והנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, בדגש על כך שאין המדובר באירוע בודד אלא על אלימות מתמשכת שבה נקט הנאשם כלפי בני המשפחה. כמו כן עתרה המאשימה לקבוע כי המדובר בשני אירועים שונים ונבדלים (האחד, שהתרחש ביום 02.10.2020 והשני, שהתרחש עובר לאוקטובר 2020), בגינם יש לקבוע מתחם עונש נפרד ונבדל. בהמשך לכך נטען כי על מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאירועים לנוע בין מאסר מותנה ועד ל-6 חודשים מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, המאשימה הפנתה לאמור בתסקירים שהתקבלו בעניינו של הנאשם מהם עולה כי הנאשם לא שיתף פעולה באופן מלא עם ההליך הטיפולי, אינו מכיר בדפוסיו האלימים ולא לוקח אחריות על מעשיו. עם זאת, ציינה המאשימה כי הנאשם שיתף פעולה במידת מה עם שירות המבחן וכי לא

נפתחו כנגדו תיקים נוספים מאז ביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום. בנוסף לאלו, הפנתה המאשימה לדבריה של המתלוננת כפי שהובעו והובאו כראיות לעונש בשלב הטיעונים לעונש. מכל האמור, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני למתחמי העונש ההולם שהוצגו על ידה, ולהשית על הנאשם עונש בדמות כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וכן ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

13. ההגנה לא חלקה על מתחמי הענישה שהוצגו על ידי המאשימה ומטעמיה שלה לא מצאה להפנות את בית המשפט לפסיקה מטעמה. עם זאת, הטעים ב"כ הנאשם כי מעשי האלימות שבהם נקט הנאשם בשני האירועים מושאי כתב האישום מצויים ברף חומרה נמוך שבוצעו בפרץ ספונטני קצר, ולא מתמשך. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות הפנתה ההגנה להיותה של המתלוננת מניפולטיבית; לנסיבותיו האישיות של הנאשם; להיותו חף מהרשעות קודמות; למאמץ שעשה הנאשם לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן; ולהודייתו של הנאשם בביצוע העבירות שהיה בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. מכל האמור חזרה בה ההגנה מעתירתה להורות על ביטול הרשעת הנאשם וביקשה לאמץ את המלצותיו העונשיות של שירות המבחן לעניין העונש.

14. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", התנצל על שאירע; מסר כי הוא מעולם לא הרים יד על אדם אחר מלבד באירועים המתוארים בכתב האישום; הבטיח כי אירועים מסוג זה לא יישנו; וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

15. לאור כל אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

דין והכרעה

16. ראשית חכמה יצוין, כי משהחלתי על המקרה שלפני את "מבחן הקשר ההדוק" ואת יתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 29.10.2014); ע"פ 1261/15 יוסף דלאל נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 03.09.2015); ע"פ 3164/14 גיא פן נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, 29.06.2015)), מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל האירועים המתוארים בכתב האישום. למסקנה זו הגעתי, בשים לב לעובדה כי המעשים בוצעו באותו המקום- בדירה, כנגד אותן המתלוננות - בנות משפחתו של הנאשם (ובעיקר כלפי המתלוננת), תוך שבין האירועים מפריד פרק זמן שאינו ממושך - של 3 חודשים, וזאת כאשר אף המאשימה מצאה לנכון לתאר את כלל האירועים המיוחסים לנאשם באותו כתב אישום, מה שמצביע על הזיקה ההדוקה שבין האירועים השונים. כן אציין, כי אף המאשימה עצמה טענה בטיעוניה לעונש, על מנת להדגיש את הנופך החמור הטמון במעשיו של הנאשם, כי המדובר באירוע כולל אחד של אלימות מתמשכת שבה נקט הנאשם כלפי בני משפחתו. בהינתן כל האמור, כך לדידי, יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע" אחד, בעוד שהשקפה על כל אירוע כעל אירוע נפרד ושעומד בפני עצמו, תהא מלאכותית במידה רבה.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

17. בהתאם לאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו

כתוצאה מביצוע, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

18. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה ממעשה התקיפה שביצע הנאשם, הינו שמירה על שלמות גופם, שלומם וביטחונם של בני משפחה, כאשר בדרך כלל מדובר בשמירה על החלשים מפני התעמרותם של החזקים (ראו לעניין זה, ע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים) (11.10.2007)). בכל הנוגע לתקיפת בת הזוג, הרי שלא בכדי המחוקק מצא לנכון לקבוע כי העונש המרבי הקבוע בצידה של עבירת התקיפה סתם, יוכפל בשעה שזו מבוצעת כלפי בת זוג. גם בית המשפט העליון עמד לא אחת על חובתו של בית המשפט להירתם למלחמה בעבירות האלימות בתוך המשפחה וזאת בין היתר באמצעות השתתפות עוונשים חמורים ומרתיעים בדמות מאסרים בפועל מאחורי סורג ובריא (ראו לעניין זה, ע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 07.06.2005) (הדברים נאמרים באופן כללי, כאשר ברי כי שיקול ההרתעה אינו בא במניין השיקולים שנשקלים לצורך קביעת מתחם העונש ההולם).

19. בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות השונות, כפי שיפורט להלן, ומשנתתי דעתי לצבר העבירות ולפוטנציאל הנזק שהיה טמון במעשי התקיפה של הנאשם את המתלוננות, סבורני כי הפגיעה בערכים המוגנים הינה ממשית.

20. במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, שקלתי את אופייה של האלימות אשר הפגין הנאשם כלפי המתלוננת ובתו. כידוע, עבירה של תקיפה יכולה לחול על מגוון רחב של מעשי אלימות, החל מהטחת אגרוף לכיוון הפנים, עובר בבעיטה לכיוון אחת הגפיים, וכלה בדחיפה או במשיכה ביד. במנעד החומרה של המעשים, דומני כי מעשהו של הנאשם, אשר כזכור סטר לבתו, ובעט במתלוננת במועד אחד; תקף את המתלוננת בכך שאחז בידה הימנית וסובב אותה במועד שני; ודחף את המתלוננת במועד שלישי - מצוי ברף שאינו גבוה באופן מיוחד. עם זאת, אל לנו לשכוח כי בענייננו הנאשם הורשע בצבר של עבירות, מה שמקנה נופך מחמיר למעשיו וכאשר לא ניתן לומר כי המדובר במעידה חד פעמית שלו.

21. זאת ועוד, אמנם, למתלוננות לא נגרם נזק פיזי ממשי, אולם אין להתעלם מהנזק הפוטנציאלי אשר היה טמון במעשיו של הנאשם ומממד ההשפלה ועוגמת הנפש שנגרמו להן כתוצאה מצבר העבירות שבוצעו כלפיה מצדו של הנאשם. כמו כן, עובדות כתב האישום המתוקן מלמדות כי הנאשם תקף את רעייתו בשלוש הזדמנויות שונות, על אף שהנאשם הורשע בסופו של יום בשתי עבירות של תקיפת בן-זוג בלבד. ואולם וכמכלול, צריכה התנהגות משוללת רסן זו, להישקל עובר לקביעת מתחם העונש ההולם שכן, יש לזכור כי מאז חקיקתו של חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, אשר קבע את אופן ניסוחו של כתב האישום, הוסט עיקר הדגש מסעיפי החיקוק אל העובדות שבו (ראו לעניין זה, רע"פ 5978/04 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 594 (2006); רע"פ 2581/14 אסף יקותיאלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.02.2015); ע"פ 1997/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.08.2013)). משכך, מכלול המעשים המתוארים בפרק העובדות יהוו כנקודת המוצא של בית המשפט - בוודאי ככל שהדברים נוגעים לקביעת מתחם העונש בכלל, ובחינת הנסיבות שנלוו לעבירות בפרט.

22. עוד ייאמר, כי על אף שנדמה שלמעשיו של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם, הרי שעדיין, אין ליתן לנסיבה זו משקל מופרז, שכן כמעט לעולם מבוצעות עבירות האלימות כנגד בני משפחה בעידנא דריתחא ומבלי שהעברין תכנן את הדברים מראש - מה שעדיין אינו מפחית מחומרתן.

23. בסיכומה של נקודה זו, אציין כי מ"מבט על" על האירוע בכללותו, מצטיירת בעיניי תמונה מטרידה המשקפת

התנהגות עבריינית, המאפיינת את דרכם של בריונים, שבה הנאשם בחר לעשות דין לעצמו ופגע פיזית בבתו ובבת זוגו, תוך שהוא מפגין כלפיהן רכושנות, והתנהגות משפילה ומבזה. כאשר כל אלה נעשים ב"ביתה מבצרה" של המתלוננת, עת חלק מהמעשים נעשים לנגד עיניהם של בני משפחה נוספים.

24. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת כי ישנו מנעד רחב של עונשים המושגים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירות של אלימות בתוך המשפחה. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר העונש המוטל על הנאשמים במקרים השונים הינו תלוי חומרת המעשים והאלימות שננקטה, תוצאותיה והנזק שנגרם, הישנות העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם וכד'.

25. להלן מספר גזרי דין אשר יש בהם כדי ללמד על אודות מדיניות הענישה הנוהגת במקרים שבהם הורשעו הנאשמים בביצוע מעשים דומים לאלו אשר ביצע הנאשם, אשר נעים על פני מנעד רחב החל ממאסרים מותנים וכלה בעונשי מאסר לריצוי בפועל (עד לכ-12 חודשים): רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.12.2015); עפ"ג (מחוזי-ים) 57596-05-15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.08.2015); ת"פ (שלום רמ') 4052-10-17 מדינת ישראל נ' סלאביק חורוש (פורסם בנבו, 13.02.2020); ת"פ (שלום רח') 47351-08-18 מדינת ישראל נ' אביגיל לורן מזרחי (פורסם בנבו, 09.12.2019); ת"פ (שלום ים) 31372-12-18 מדינת ישראל נ' עידן לוי (פורסם בנבו, 10.11.2019); ת"פ (שלום רח') 44035-08-17 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 14.01.2019); ת"פ (שלום ים) 24219-04-20 מדינת ישראל נ' פלוני (נבו 10.10.2021); ת"פ (שלום ת"א) 41826-02-16 מדינת ישראל נ' מנחם קרידי (פורסם בנבו, 16.03.2021); ת"פ (שלום רח') 50117-01-18 מדינת ישראל נ' אבירם זוזוט (פורסם בנבו, 17.02.2020); ת"פ (שלום רמ') 58580-09-20 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 31.01.2021).

26. כאן ייאמר, כי עיינתי בפסיקה שאליה הפנתה המאשימה, אולם כמובן שהדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות בין המקרים השונים, כאשר נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים לקולה או לחומרה מהמנעד שהוצג לעיל. כך למשל, ברע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 02.05.2016), הגם ששם הורשע הנאשם בעבירת תקיפה- בן זוג אחת, הרי שמדובר במקרה אלימות המצוי ברף חומרה גבוה יותר מזה שבפנינו, כששם הנאשם משך בשערה של המתלוננת, סובב את גופה, וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה, תוך שבית המשפט קבע כי המדובר בתקיפה הכוללת מספר רב של שלבים שניתן לראות בכל אחד מהם מעשה תקיפה עצמאי, ונקבע מתחם עונש הולם הנע בין תקופת מאסר קצרה ועד ל-14 חודשים מאסר בפועל. גם ברע"פ 3463/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.05.2015), פסיקה נוספת אליה הפנתה המאשימה, שם הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנוסף לתקיפה סתם, וכן בעבירת היזק לרכוש במזיד, וזאת במסגרת שלושה אישומים שונים. מעבר לעובדה כי המדובר בעבירת תקיפה חבלנית שהינה חמורה יותר מזו שבפנינו, הרי שמעשיו של הנאשם שם הינם בעלי רף חומרה גבוה מזה שבעניינינו. כך למשל, במקרה אחד הפשיל הנאשם את מכנסיה של המתלוננת, נטל חגורה שנמצאה בביתה והכה בישבנה באמצעות החגורה, וברי כי לא ניתן להשוות מקרה זה למקרה המונח לפתחי.

27. כך או כך וכידוע, הענישה היא אינדיווידואלית ו"אין עסקינן בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015) [פורסם בנבו]). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו. מה גם, שממילא עלינו לזכור כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.07.2013)).

28. כללם של דברים, לאחר שנתתי את דעתי לעיקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובשים לב לעובדה שהנאשם תקף את המתלוננת בכמה הזדמנויות שונות וכי באחת ההזדמנויות הלה תקף אף את בתו, דומני כי קביעת מתחם עונש הולם שתחתיתו במאסר צופה פני עתיד לא תהלוך נכונה את חומרת המעשים. אשר על כן, הריני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול המעשים ינוע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

29. כאמור בסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, על בית המשפט לשקול עובר לגזירת עונשו של הנאשם בגדרי מתחם העונש את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין.

30. בעניין זה נתתי דעתי לכך כי הנאשם הודה במיוחס לו והביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר וייתר את הצורך בשמיעת העדים; להיותו של הנאשם חף מהרשעות קודמות; ולעובדה שהלה הביע צער על מעשיו בשלב הטיעונים לעונש (הגם שמתסקירי שירות המבחן מתקבל הרושם כי קבלת האחריות מצד הנאשם לוקה בחסר). עוד אציין, כי הבאתי בחשבון במכלול שיקולי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ולבנותיו ככל שיושת עליו עונש מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך ולעובדה כי הכלא זר לו.

31. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את יתר מאפייניו החיוביים של הנאשם, ובכלל זה את נסיבות חייו כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן, ואת העובדה כי הלה הינו אזרח עובד ויצרני.

32. בנוסף לאלה, נתתי דעתי לעמדתה של המתלוננת כפי שנפרשה בתסקירי שירות המבחן וכפי שהובאה והובעה במסגרת הבאת הראיות לעונש מטעם המאשימה. וכך, מדברי המתלוננת מצטיירת תמונה קשה, לפיה היא עודנה חוששת מפניו של הנאשם וכי היא סובלת עד היום מחרדות ומתקשה להתמודד עם האירועים המגוללים עלי כתב האישום. כמו כן, המתלוננת תיארה מערכת יחסים מורכבת עם הנאשם אשר התבטאה באובססיביות, קנאה ורכושנות מצד הנאשם כלפיה, תוך שהתנהלותו כלפיה אף כללה אלימות פיזית, מילולית, רגשית וכלכלית. עוד מסרה המתלוננת כי בעבר היה לה ניסיון אובדני בשל הקשיים הרגשיים שהיא חוותה בין היתר במערכת הזוגית שלה עם הנאשם, וכי היא פנתה לאחרונה בבקשה להשתלב בטיפול בתחום האלימות במסגרת הקהילה לצורך עיבוד קשייה הרגשיים.

33. במאמר מוסגר יוער, כי שירות המבחן הוא בעל מעמד מיוחד, החב חובת אמון לבית המשפט ותפקידו להביא בפניו את התמונה בכללותה (גם זו המרוחקת מכתב האישום), ובכלל זה את עמדת המתלוננת ואת הנזקים שנגרמו לה לדבריה, תוך ששירות המבחן לא מחויב למסור את חומר הגלם עליו מבוסס התסקיר. נוכח תפקידו של השירות ותכליתו של התסקיר הנמסר לקראת גזירת הדין, הרי שהכללים החלים על התסקיר אינם כללים רגילים, כי אם בעיקר של רלוונטיות המידע שלשמה נערך התסקיר (ראו והשוו, רע"פ 488/18 סועאד נ' מדינת ישראל (נבו, 04.03.2018), וכן- רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 30.12.2009)). לאור כל אלו, בית המשפט לא יעצום עיניו אל מול אותו מידע שנמסר על ידי שירות המבחן מפיה של המתלוננת (כשעל חלק מהדברים הלה חזרה בשלב הטיעונים לעונש), ואולם הדבר ילקח בחשבון בהירות הנדרשת, כאשר ברי כי האינטרס של המתלוננת איננו האינטרס היחיד שצריך לעמוד לנגד עיניו של בית המשפט. ועדיין, אין להקל ראש בעמדתה כאמור, שכן היא קורבן העבירה והיא זו שמצויה בסיכון במישור החברתי, המשפחתי והכלכלי (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט א' אינפלד ת"פ (מחוזי ב"ש) 30590-09-11 מדינת ישראל נ' פתחי אבו עסל (פורסם בנבו, 17.06.2012), כן ראו דבריו של בית המשפט המחוזי

בע"פ (מחוזי באר שבע) 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל, (07.12.2011).

34. למען שלמות התמונה יצוין, כי מתסקירי שירות המבחן ומדבריה של המתלוננת עלה כי האחרונה מסרה כי כיום היא והנאשם מצויים בנתק מוחלט; וכי מאז האירועים שבמוקד כתב האישום, בני הזוג מצויים בהליכי גירושין; וכי אין לה כל קשר עם הנאשם. עם זאת, הלה שבה וציינה כי היא חוששת מכך שהנאשם מבקש לנקום בה כיום על כך שהיא הגישה תלונה כנגדו. כמו כן, נתתי דעתי לדברי בתו של הנאשם נפגעת העבירה מושא האישום הראשון, כפי שהובאו בתסקירי שירות המבחן ומהמסמך שנרשם על ידה ושהוגש לעיוני מטעם ההגנה (נ/1), ממנו עולה כי יחסיה עם הנאשם היו תקינים וטובים לאורך השנים, התנהגותו התוקפנית של הנאשם כלפיה הינה חריגה לאורחותיו; מעולם קודם לכן הלה לא הרים עליה יד; וכי היא אינה מעוניינת בנקיטה בהליכים פליליים כנגדו.

35. בכל הנוגע לטרוניית ההגנה באשר לבקשת המאשימה לשמוע את דבריה של המתלוננת, בת זוגו של הנאשם בשלב הבאת הראיות לעונש שכן לדידה, היה על המאשימה להודיעה על כך מבעוד מועד ולא להפתיע את ההגנה בשלב הטיועונים לעונש, מצאתי להעיר - שהגם שנראה כי היה מקום שהמאשימה תודיע להגנה מראש על כוונתה להעיד את המתלוננת, הרי שאין מניעה כי המאשימה תזמן את נפגעת העבירה למתן עדות בשלב הטיועונים לעונש כראיות לעונש מטעמה בכל הנוגע לנסיבות שאין נוגעות לביצוע העבירה כבענייננו, מבלי שהדבר בהכרח יוסכם על ההגנה בשלב הצגת הסדר הטיועון (ראו לעניין זה, סעיף 187 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982; קדמי, על סדר הדין הפלילי, חלק שני ב עמ' 1621 (התשס"ט - 2009); ע"פ 1932/04 מוניר רג'בי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.04.2005) להלן: "עניין רג'בי"). ברי כי בשונה מכך, ובכל הנוגע להבאת ראיות לעונש הנוגעות לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה יש מקום כי הצדדים יגיעו להסכמות בעניין זה כבר בשלב הצגת ההסדר (ראו לעניין זה, רע"פ 9718/04 מדינת ישראל נ' טאלב נואורה (פורסם בנבו, 25.11.2007)). מה גם, שהאפשרות של נפגעת העבירה לפרוש את עמדתה במסגרת תצהיר נפגע עבירה לפי סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, אינה ממצה את זכויותיה בהליך הפלילי, ואינה מונעת מן המאשימה להעידה כעדה מטעמה (ראו לעניין זה, ע"פ 9150/08 מדינת ישראל נ' איתמר ביטון (פורסם בנבו, 23.07.2009); עניין רג'בי, לעיל; ות"פ (שלום כ"ס) 47550-01-15 מדינת ישראל נ' מרדכי פנחס מושקט (פורסם בנבו, 01.02.2016)).

36. כמו כן, נתתי דעתי לאמור בתסקירי שירות המבחן. כך, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 13.09.2021, שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל יכולות טובות להסתגלות, תפקוד חיובי, ויציבות במסגרות חיו השונות. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם לוקח אחריות חלקית על מעשיו ונוטה לתלות את המורכבות שבמערכת היחסים במתלוננת בלבד ולבטא עמדה קורבנית וקושי לבחון את התנהלותו ולזהות אצלו דפוסים אלימים או פורצי גבולות. עוד התרשם השירות, כי בשל מאפייני אישיותו, לנאשם נזקקות טיפולית הקשורה לקשייו הרגשיים ולדפוס התנהגותו האלימה, וכי על אף שהנאשם מתקשה לקיים שיח רגשי ומבטא עמדות קורבניות, נראה כי הוא מתחיל באופן ראשוני מאוד לערוך הליך של ביקורת עצמית. משכך, הוצע לנאשם להשתלב במסגרת טיפולית ב"בית נועם" באשקלון, והנאשם מצדו ביטא נכונות לעשות כן.

37. כך, מתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 02.12.2021, מסר שירות המבחן כי הנאשם נמצא מתאים לטיפול ב"בית נועם" ונקלט לטיפול ביום 14.11.2021, ושולב במסגרת של מסלול ערב במתכונת של 3 ערבים בשבוע, כאשר הטיפול כלל קבוצה טיפולית וטיפול פרטני. שירות המבחן ציין כי מגורמי הטיפול נמסר כי הנאשם מגיע באופן עקבי לטיפול ונמצא בשלב ראשוני מאוד של ההליך הטיפולי.

38. וכך, מתסקירו המסכם של שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 30.03.2022, ציין שירות המבחן כי

לאחר חודש שבו הנאשם שולב בטיפול במסגרת מפגשים במסלול ערב (במהלך שלושה ערבים בשבוע), מפגשים אליהם הלה הגיע באופן סדיר, הנאשם הושעה מהמסגרת ב"בית נועם" עקב קשייו לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, שהתבטאו בשתיקות מרובות וקושי להתבונן באופן ביקורתי על התנהגותו האלימה. כפועל יוצא מכך, גורמי הטיפול התרשמו כי הנאשם אינו מתאים להשתלב בטיפול בשל קשייו לשתף פעולה והבעייתיות שלו להכיר בהתנהגותו ובדפוסיו האלימים, והעמדות הקורבניות שבהן הוא מחזיק. גם שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי נוכח קשייו להכיר באלימות הזוגית וכי הלה מבטא מודעות נמוכה ומתקשה להתבונן על עצמו ועל התנהגותו הפוגענית.

39. עם זאת, שירות המבחן מסר כי הנאשם הכיר בכך שבמצבי דחק הוא מתקשה לשלוט ברגשותיו ובכעסו, וכי הוא הביע רצון ללמידה מעמיקה על אודות התנהלותו בשעת כעס. נוכח האמור, שירות המבחן ערך ניסיון טיפולי נוסף בעניינו והפנה את הנאשם למרכז למניעת אלימות באשקלון. ואולם, גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה מסרו כי לאחר כמה ניסיונות לזמן את הנאשם, הלה מסר כי הוא אינו זקוק לטיפול בתחום זה וכי אין לו פנאי לכך. בשיחה נוספת עם שירות המבחן הנאשם ביטא שוב עמדות קורבניות ואף הכחיש את התנהגותו האלימה כלפי המתלוננת, תוך שהוא מסר כי המתלוננת העלילה עליו עלילת שווא וכי הוא הודה בכתב האישום בשל לחצים שהופעלו עליו והחשש מפני איבוד פרנסתו.

40. בסופו של יום, שירות המבחן התרשם שהנאשם ביטא מוטיבציה נמוכה מאוד להשתלב בטיפול לצד קשייו להתגייס לטיפול ולשתף פעולה עם הגורמים הטיפוליים, ומשכך לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. באשר לעונש, שירות המבחן סבר כי לאור העובדה שלנאשם לא נפתחו תיקים פליליים נוספים; המאמצים הניכרים שערך הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן תוך שהוא הגיע למפגשים שנקבעו עמו; משנותק הקשר בין הנאשם למתלוננת באופן מוחלט; ומשעתידו התעסוקתי של הנאשם עלול להיפגע באופן משמעותי ככל ותושת עליו ענישה משמעותית - ניתן להסתפק בעניינו בענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה.

41. הנה כי כן, עסקינן בנאשם, שהינו אזרח יצרני המשולב בשוק העבודה והתעסוקה מזה תקופה ממושכת ומאז שהלה ביצע את העבירות שבגינן הוא נותן את הדין כעת, היטיב את דרכיו ונמנע מלשוב ולבצע עבירות נוספות. מנגד ולחומרה, שקלתי את העובדה כי הנאשם לא הקפיד לשתף פעולה עם שירות המבחן בכל הנוגע לטיפול בתחום האלימות הזוגית, כשלאחר כחודש ימים ב"בית נועם", הלה הושעה מהמסגרת עקב אי שיתוף פעולה מצדו. כך שאותו מוקד בעייתי וקווי אישיותו שעמדו ברקע לביצוע העבירות, לא אוינו. ויוער, שירות המבחן ערך ניסיונות רבים לרתום את הנאשם להליך טיפולי, אולם מעבר לאותו הליך ראשוני שבו החל הנאשם, הדבר לא צלח. למרבה הצער, יוצא כי המוטיבציה שהביע הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, הובעה מהשפה אל החוץ בלבד וכי חרף הנזקקות הטיפולית שעלתה בעניינו, הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן שהינו הגורם המוסמך לכך בחוק, תוך שהוא נמנע בפועל מלקחת חלק בהליך הטיפול הייעודי שהוצע לו על ידי השירות, על אף החשיבות שראה בכך שירות המבחן - ברי כי משאלו הם פני הדברים, הרי שאין מקום בעניינו לסטות סטייה לקולה מגדרי מתחם העונש שנקבע על ידי אלא יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם.

42. ויוער, כי לא התעלמתי מהמלצתו של שירות המבחן לעניין העונש יחד עם זאת, כפי הידוע המלצתו של שירות המבחן, כשמה כן היא - המלצה בלבד, ובכל הכבוד הראוי, בית המשפט איננו מחויב לה. כפי הידוע, ככלל, שוקל שירות המבחן ומביא בחשבון בעת גיבוש המלצתו בעיקר את האינטרס האישי של הנאשם. לעומתו, אמון בית המשפט על שקילת אינטרסים שונים ורחבים יותר, ושומה עליו להביא בחשבון אף את אינטרס הציבור בכללותו. לשירות המבחן

תרומה חשובה ביותר להליך השיפוט, אך המלצתו של שירות המבחן מבטאת פן אחד בלבד מתוך שיקולי הענישה שבית המשפט מחויב לשקול (ראו והשוו, דבריו של כב' השופט (כתוארו אז) מ' שמגר בע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סגל, פ"ד לה(4) 313, 318 (1981); בע"פ 1472/15 שי שעשוע נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.05.2015); רע"פ 7389/13 נתן טייטלבוים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.12.2013); רע"פ 5212/13 אדינה שמעון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.08.2013).

43. גם לגופו של עניין, אומר בזהירות הנדרשת, כי המלצה זו איננה עולה בקנה אחד עם האמור בגוף התסקירים, ולא כל שכן, עם צבר העבירות המיוחסות לנאשם. עוד ובזהירות הנדרשת אומר שהראיה לכך ששירות המבחן שם לנגד עיניו במקרה הנדון אך ורק את האינטרס האישי של הנאשם, הינה המלצתו העונשית שמרוחקת מרחק ניכר ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים מסוג זה וחורגת לקולה ממתחם העונש ההולם שנקבע על ידי קשה להלום פער כגון דא ויש בו משום התעלמות מוחלטת מכל יתר שיקולי הענישה (הדברים אמורים כמובן מבלי שבית המשפט ישים עצמו בנעליו של שירות המבחן, וברי כי השירות סוברני לבוא בכל המלצה עונשית שהוא ימצא לנכון).

44. אכן, אין הכרח שהנאשם יעבור שיקום "מוסדי" במסגרת טיפולית כלשהי, ולעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד" (ראו לעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.07.2013); רע"פ 7683/13 דויד פרלמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.02.2014); רע"פ 1441/14 האבט חמיס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 09.12.2014); ע"פ 5341/13 מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן (פורסם בנבו, 08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי ב"ש) 37682-03-13 דמטרי גרניק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 20.11.2013).

45. והרי שבמקרה שלפניי, לא ניתן לומר כי שיקומו של הנאשם (בהינתן העובדה כי הלה מנהל אורח חיים נורמטיבי ולא שב לדרכיו הרעות), יצדיק כהמלצת שירות המבחן וכעתירת ההגנה לעונש (דה פקטו), סטייה ממתחם העונש שקבעתי לעיל. זאת ועוד וכידוע, לא כל קביעה לפיה קיים סיכוי שהנאשם השתקם או ישתקם בעתיד תביא מניה וביה לסטייה ממתחם העונש ההולם וממילא לא להימנעות מהשתת רכיב של מאסר ולו בעבודות שירות (ראו והשוו, רע"פ 4097/16 מוחמד מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 24.05.2016); וע"פ 1521/14 יוסף אלפקיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.09.2015).

46. ומן התם אל הכא, כידוע, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, בשים לב לכך שהנאשם לא ניאות בצורה מספקת להתגייס להליך טיפולי, והתרשמות שירות המבחן כי הנאשם אינו לוקח אחריות מלאה על מעשיו וממזער מחומרתן של העבירות, ומנגד בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם; לגילו; להודאתו במיוחס לו; להיותו חף מהרשעות קודמות; לאורח חייו הפרודוקטיבי והיצרני; לחלוף הזמן; לעובדה שמאז בוצעו העבירות ועד היום לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים; ומבלי שהתעלמתי מעמדתן של המתלוננות ומיתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - נדמה כי יש למקם בזו הפעם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך (אם כי לא התחתון), של המתחם אותו קבעתי לעיל.

47. לאור כל האמור לעיל ובאיזון של כלל השיקולים, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות.

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 06.07.2022, הנאשם יחל בריצוי עבודות השירות ביום 18.10.2022 או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה. העבודות תבוצענה בבית החולים ברזילי, בכתובת: ההסתדרות 2, אשקלון במשך חמשה ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין, והכול אלא אם הממונה יקבע אחרת.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה למשך 2 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירות אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי בסך 1,500 ₪ למתלוננת, ע"ת/3.

הפיצוי ישולם ב- 10 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 60 יום מהיום.
מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

ה. פיצוי בסך 750 ₪ למתלוננת, ע"ת/4.

הפיצוי ישולם ב- 3 שיעורים שווים ורצופים, שהראשון שבהם בתוך 120 יום מהיום.
מצ"ב טופס פרטי ניזוק.

כל סכום שייגבה בתיק, ייזקף תחילה על חשבון הפיצוי.

תשומת לב הנאשם כי החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שנקבעו בגזר הדין.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ הפיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• במוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

עמוד 10

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

• במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ו. הנאשם יצהיר על התחייבות על סך 5,000 ₪ להימנע מביצוע כל עבירת אלימות לתקופה של שנתיים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, במעמד הצדדים.

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור כל עבירת אלימות במשך שנתיים מהיום.

הובהר לי, כי ככל שאעבור כל עבירת אלימות במשך שנתיים מהיום, אזי יושט עלי סך של 5,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה והודעה היום כ' תמוז תשפ"ב, 19/07/2022 במעמד הנוכחים.

ניתנה היום, כ' תמוז תשפ"ב, 19 יולי 2022, בהעדר הצדדים.